

Tamásnak, a zsidó filozófusnak a beszámolója az Úr gyermekkoráról

I. 1. Én, a zsidó Tamás, beszámolok nektek, a pogányok közül való valamennyi testvérnek, hogy megtudjátok azokat a gyermeki és mégis magasztos dolgokat, amelyeket a mi Urunk, Jézus Krisztus cselekedett, miután megszületett a mi vidékünkön. Így kezdődött ez:

II. 1. Amikor ez a gyermek Jézus ötéves lett, egy patak gázlójánál játszott, és a folyó vizet kis gödrökbe gyűjtötte, és tüstént tisztává is tette, mindezt pedig egyetlen szavával parancsolta meg a vizeknek.

II. 2. És miután puha sarat készített, abból tizenkét verebet formált. De szombat volt, amikor ezeket készítette. Volt pedig ott sok más gyermek is, akik együtt játszottak vele.

II. 3. Látva pedig egy zsidó, hogy miket művelt Jézus szombaton játék közben, azonnal elment, s jelentette apjának, Józsefnek: – Íme a fiad ott van a pataknál, és az agyagot kezébe véve abból tizenkét madarat formált, és megszentelténítette a szombatot.

II. 4. József pedig arra a helyre sietett, és amikor meglátta őt, így kiáltott rá: – Miért cselekszel szombaton olyasmiket, amiket nem szabad megtenni? Jézus pedig összecsapta a tenyerét, s rákiáltott a verebekre: – Távozzatok! A verebek pedig szárnyra keltek, és csiripelve elrepültek.

II. 5. Látva ezt a zsidók, megdöbbenek, majd távoztak, és jelentették vezetőiknek azt, amit szemük előtt Jézus cselekedett.

III. 1. Annás írástudó fia pedig ott állt Józseffel együtt, és kezébe vett egy fűzfaágat, majd azzal elvezette a vizet, amit Jézus összegyűjtött.

III. 2. Amikor Jézus meglátta, mi történt, haragra gerjedt, és azt mondta neki: – Te kártékony, istentelen és esztelen, mit vétettek neked a gödrök és a víz? Íme, most te is elszáradsz, mint a fa, s nem hozol lombot, sem gyökeret, sem gyümölcsöt.

III. 3. A gyermek pedig azonnal teljesen kiszáradt. Jézus pedig eltávozott, és visszament József házába. Az elszáradt gyermeket pedig szülei felemelték, és ifjúságát siratva elvitték Józsefhez, vádolva őt, hogy olyan fia van, aki ilyeneket cselekszik.

IV. 1. Ezután ismét átment a falun, és egy rohanó gyermek a vállának ütközött. Ekkor Jézus elkeseredve ezt mondta neki: – Nem fogsz tovább menni az utadon! Az tehát azon nyomban összeesett és meghalt. Amikor pedig néhányan meglátták, mi történt, így szóltak: – Honnét származik ez a gyermek, hogy minden szava megvalósult tett?

IV. 2. Akkor elmentek Józsefhez a meghalt gyermek szülei, és szemére vetették: – Mivel ilyen fiad van, nem lakhatsz velünk a faluban! Vagy pedig tanítsd meg őt, hogy áldjon és neátkozzon, mert megöli a gyermekeinket!

V. 1. És magához szólította József a gyermeket négyszemközt. Megintette őt, és így szólt hozzá: – Miért cselekszel ilyeneket, hogy ezek szenvedjenek, meggyűlöljenek minket és elüldözzenek? Jézus azt válaszolta: Én tudom, hogy ezek a szavaid nem a tiéd, mégis hallgatni fogok a te kedvedért. Ők azonban csak viseljék büntetésüket. Azok is tüstént megvakultak, akik bepanaszolták.

V. 2. Akik látták ezt, nagyon megijedtek és kétségbe estek. Azt mondogatták róla, hogy minden szó, amit kimondott, akár jó, akár rossz, tetté vált és csodává lett. József pedig, látva, hogy Jézus ilyeneket cselekedett, felkelt, megfogta a fülét, és nagyon meghúzta.

V. 3. A gyermek pedig bosszankodott, és ezt mondta neki: – Elég neked, ha keresel és nem találsz, nagyon nem bölcsen cselekedtél. Nem tudod, hogy a tied vagyok? Ne szomoríts meg engem!